

2020.

Erdély



határtalanul!

ERDÉLY

Csávoly - Felsőszentiván

1. nap

A 2020. évi Határtalanul pályázat a pandémia miatt a 2020/2021-es tanévben nem valósulhatott meg, így amikor 2022. tavaszán arról értesültünk, hogy lehetőségünk van pótolni az utazást, nagyon örültünk. Húsvét után kora hajnalban indultunk az iskola elől. Felsőszentivánon felvettük a helyi iskola tanulóit is. Gyorsan a határhoz értünk, ahol nem kellett sokat várni, így folytathattuk utunkat.

Első állomásunk Arad volt, ahol megkoszorúztuk az emlékművet. Ezután Déva várához érkeztünk, ahol jól esett végre kicsit kiszállni a buszból és egy nagyobb sétát tenni. A parkolónál megtekintettük híres sportolók szobrait is. Ezután a következő állomás Gyulafehérvár volt, ahol megnéztük az érseki székesegyházat. Itt található a Hunyadiak síremléke. Szerencsénkre pont délben voltunk ott, így láthattuk az őrsgéváltást, amit korabeli ruhákban, dobosokkal, lovasokkal minden nap előadnak.

Innen Segesvárra mentünk, ahol egy órás szabad programot kaptak a tanulók, miután megtekintettük Dracula gróf házát.

9 órakor érkeztünk meg első szálláshelyünkre, ahol az egyik csoport leszállt. Tovább haladva érkeztünk Gyergyóújfaluba, további három szállásra osztották szét a csoportot. Fáradtan, élményekkel teli nap után finom vacsorával vártak szállásadóink.



2.nap

Az ébredés és a finom reggeli után, nyolc óra körül indultunk az aznapi programunkra. Elsőnek a gyergyóújfalvi Elekes Vencel Általános Iskolába mentünk, ahol az iskola igazgatója mesélt nekünk az épületről, a helyi oktatási rendszerről, szokásokról, értékelési rendszerükről. Percekkel később a hetedikesek terme felé vettük az irányt, ahol a tanulók és osztályfőnökeik fogadtak minket. Ahogyan mindig, most is ajándékot vittünk az ottani diákoknak. A beszélgetés után fociztunk. A meccset sajnos elvesztettük, de az élmény a fontos. A meccs után indultunk is a buszhoz, elkészítettünk tőlük, és indultunk a következő programra.

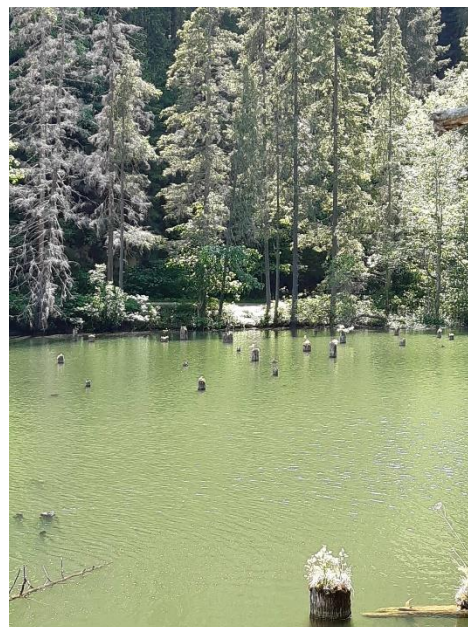


A második úti célunk a Sűgő barlang volt. Odafele a túravezető mesélt nekünk a tájról, a falvak nevéről, történetéről. Odaérkezve lelkesen indultunk felfelé. Bár a terep egy kicsit nehéz volt, páran még versenyeztek is. Mikor a pihenőhelyhez értünk, ettünk, ittunk, beszélgettünk.

Felfedeztünk egy közelben lévő forrást, aminek hűvös vize nagyon jól esett. A pihenő után még feljebb mentünk. Az út még meredekebb volt. A barlangot lámpákkal felszerelve, két csoportban néztük meg. Odabent haladva elég nedves volt a talaj, ezért meg-meg csúsztunk, és néha a fejünket is bevertük, de segítettünk egymásnak, így gond nélkül vettük az akadályokat. Elég hideg is volt bent, de a látvány megérte. A cseppkőképződmények úgy csillogtak a lámpáink fényében, mint a gyémánt. Denevért is volt szerencsénk látni, bár volt, aki ennek annyira azért nem örült. Még eltöltöttünk a pihenőhelyen egy kis időt, aztán tovább indultunk.



A következő helyszín a Békás szoros és a Gyilkos tó volt. A Békás szoroson átsétálni nagyon furá érzés volt. Hatalmas sziklák magasodtak fölénk, mellettünk pedig egy patak csörgedezett. A Gyilkos tó mondáját még a buszon utazva hallgattuk meg. Mikor odaértünk úgy nézett ki, ahogy hallottuk: a fenyőtörzsek kiálltak a vízből. Az idegenvezetővel körbe sétáltuk a tavat. Visszaérkezve csoportképet készítettünk. Képkészítés után elengedtek bennünket nézelődni, vásárolni.



Késő este érkezünk a szállásainkra éhesen, ahol meleg vacsorával vártak minket. Senkit nem kellett altatni, mindenki gyorsan mély álomba zuhant.

3. nap

Ezen a reggelen egy kicsit tovább aludhattunk, ami nagyon jólesett az előző kimerítő nap után. Az időjárás jelentés szerint erre a napra esőt mondtak, így Csicsajba sajnos nem tudtunk kimenni. Helyette a Parajdi sóbányát néztük meg. Székelyföld egyik legkülönlegesebb látványossága, Európa egyik legnagyobb sókészletét rejt a föld alatt. A Kárpát-medence legjelentősebb sókitermelő vidékének központja Parajd. Megtudtuk, hogy a parajdi só az óceán kiszáradásakor keletkezett, tartalmaz minden ásványi anyagot és nyomelemet. Miután meghallgattuk a sóbányáról szóló kiselőadást, szabadprogramot kaptunk.



Később visszasétáltunk a buszhoz, és utunk Korondra vezetett, ahol sok kézműves él. Itt meghallgattuk és néztük, hogy milyen a taplászat, és milyen szép holmik készülhetnek tapló gombából. A fazekasműhelyben pedig ki is próbálhattuk, hogy hogyan készülnek a különböző kerámiák. Amint itt végeztünk elmentünk a bazárba, ahol sok-sok díszített fazekas árut láthattunk és persze vásárolhattunk is.



Ez a nap is jól telt.

4.nap

Kirándulásunk következő napján Székelyudvarhelyre mentünk. Az odavezető úton megnéztük a zetelaki víztározót, és két nagyon szép, festett, faragott székelykaput.



Székelyudvarhelyen először a Vasszékely szobrot néztük meg, utána az Emlékezet Park következett, melyben egy szoborpark található. A szoborparkban 13 híres magyar ember mellszobrát láttuk, ahol koszorút helyeztünk le és gyertyát gyújtottunk II. Rákóczi Ferenc szobra előtt. Ezután mentünk Szejkefürdőre. A székelyföld leírójaként ismert Orbán Balázs sírhelyéhez sétáltunk, ahol koszorút és mécsest helyeztünk el. Az utat székelykapuk sora mutatta. A 16 db kapu közt volt olyan, ami több, mint 200 éves volt.



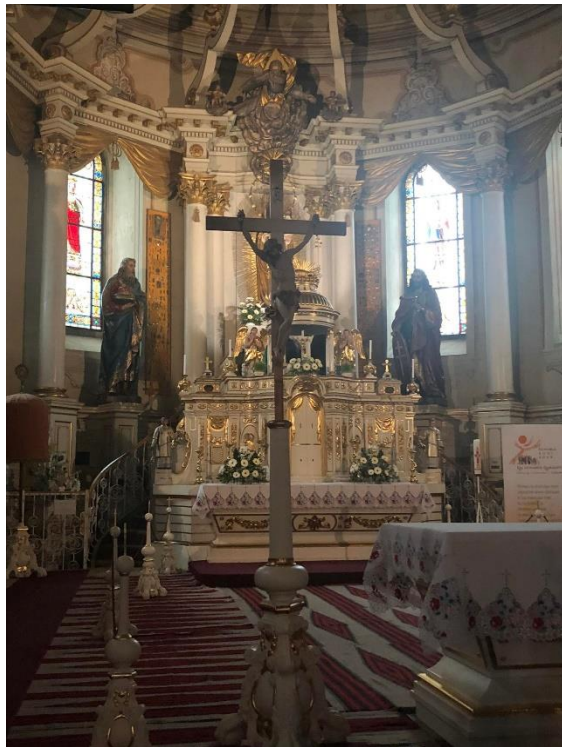
A Mini Erdély Parkban is végig sétáltunk, kisvonatoztunk.



5. nap

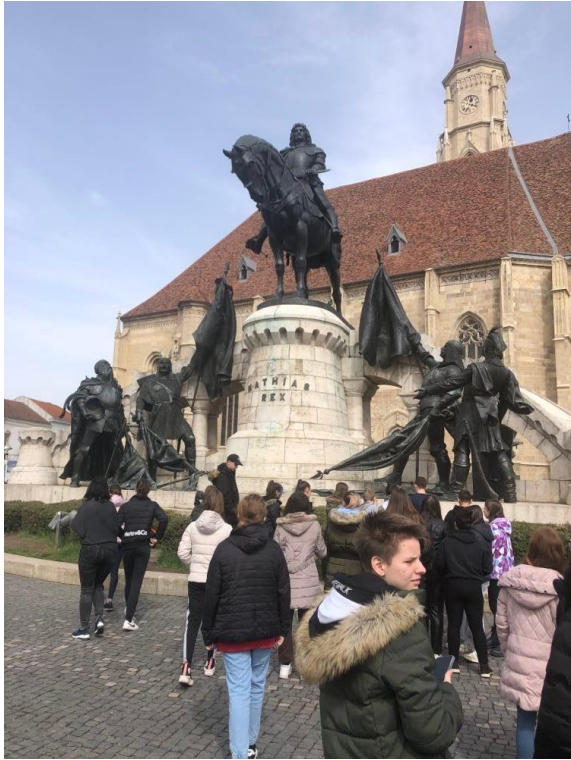
Mostanra már nagyon fáradtak voltunk, így a reggeli kelések is egyre nehezebben történtek. Reggeli után az idegenvezetővel a Mohostőzegláphoz mentünk, majd a Szent Anna-tóhoz, mely során a természeti ritkaságok mellett a csodálatos erdélyi mondavilággal is foglalkoztunk. Csíkszeredán a székely kultúrtörténettel foglalkoztunk, majd Csíksomlyóra mentünk a kegytemplomhoz, ahol a Kárpát-medence legismertebb Mária szobra található.





6. nap

Elérkeztünk erdélyi kirándulásunk utolsó napjához. Korai kelés után elfogyasztottuk a reggelinket, elbúcsúztunk szállásadóinktól és hazafelé indultunk. A fáradságtól a buszon csend volt, mindenki aludt. Kolozsvárra érve Mátyás király lovas szobránál rövid leírást olvasott fel egy felsőszentiváni diák. Itt is sok fotót csináltunk. Kissé fáradtan, de nagy lelkesedéssel és kíváncsian vártuk, hogy a Tordai sóbányához érjünk. A méltán népszerű tordai hasadék mellett a nagy múltú város, Torda fő látnivalója az évszázadok óta működő sóbánya, mely Erdély egyik legérdekesebb látványossága. A bányába minél lejjebb haladtunk, egyre hűvösebb levegő csapott meg minket. A mennyezetről a természet által kialakított sóoszlopok lógtak lefelé. Szemet kápráztató látványban volt részünk. Amikor kézzel érintettük a falat, mintha vizes lett volna. A harang alakú teremhez, óriáskerékhez, minigolfhoz, játszótérhez lifttel és lépcsőn is lejuthattunk. Rengeteg lépcső volt. Mire végre leértünk, kiderült, hogy van még egy szint, ahol csónakázni lehet. A tó vize egészen feketének tűnt. Felfelé a legtöbben inkább a liftet választottuk. Megállapítottuk, hogy gyönyörű, de a parajdi sóbányában több látnivaló, és hasznos szabadidőt eltöltő program, valamint vásárlási lehetőség is van.



Nem túl sokat időztünk itt, elindultunk hazafelé. Fél 7 körül már Csávoilyon voltunk a csodálatos élményeinkkel együtt.